

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 187/2016
11.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиле М.Г. из Л., чији је пуномоћник адвокат Г.Ј. из С., против туженог Д.Г. из Л., чији је пуномоћник адвокат М.М.И. из С., по тужби и противтужби ради заштите од насиља у породици, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 бр.500/2015 од 17.09.2015. године, у седници одржаној 11.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 бр.500/2015 од 17.09.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Смедереву П2 634/2011 од 30.04.2015. године, одређена је мера заштите од насиља у породици и наложено је туженом да у року од 8 дана од пријема пресуде дозволи тужилци уселење у помоћни стамбени објект у Л., ул. ... ..., ближе описан у изреци, и уступи јој га на неометано коришћење, уз забрану даљег узнемиравања тужилце, ометањем у коришћењу исте стамбене зграде. Одређено је трајање мере годину дана од дана објављивања пресуде (став I и II). Одбијен је противтужбени захтев туженог да се одреди мера заштите од насиља у породици и наложи тужилци иселење из помоћне зграде и других објеката, као и дворишта у Л., на истој адреси, уступањем описаног стамбеног простора и дворишта на неометано коришћење туженом и забраном будућег ометања туженог у његовом коришћењу (став III). Тужени је обавезан да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 107.750,00 динара (став IV).

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 бр.500/2015 од 17.09.2015. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је наведена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“, број 70/11...55/14) и утврдио да ревизија туженог није дозвољена.

Према стању у списима туженог је у току парнице, до њеног правноснажног окончања заступао пуномоћник адвокат З.Б. из С.П. коме је и достављена другостепена пресуда 05.11.2015. године. Та чињеница констатована је у благовремено изјављеној ревизији туженог, уз назначење да се ради о бившем пуномоћнику. Уз ревизију је достављено и пуномоћје ове странке издато 23.11.2015. године, адвокату М.М.И. из С., као новом пуномоћнику. Пуномоћје садржи, између осталог, и овлашћење за изјављивање и одустајање од правних лекова.

Ревизија туженог не садржи назначење имена и презимена пуномоћника туженог као ни његов потпис или параф и адвокатски печат. Ревизију изјављену против другостепене пресуде, којом је правноснажно окончан парнични поступак, изјавио је тужени лично и својеручно је потписао.

Одредбом новелираног члана 85. став 6. ЗПП, прописано је да странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима, изузев ако је сама адвокат. Тужени, који није адвокат, изјавио је ревизију лично а не преко пуномоћника адвоката због чега је ревизија недозвољена у смислу члана 410. став 2. тачка 2. ЗПП. На другачију оцену дозвољености не утиче чињеница да је спису парнице здружено пуномоћје туженог издато другом адвокату као његовом новом пуномоћнику, који је претходно извршио и увид у предмет. Заступање странке у поступку по ревизији подразумева да радњу подношења ревизије у име странке мора да изврши њен пуномоћник адвокат, потписивањем и оверавањем поднеска овог ванредног правног лека својим печатом, у складу са обавезом из члана 29. став 5. Закона о адвокатури.

Зато је на основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд недозвољену ревизију овим решењем одбацио.

**Председник већа-судија
Љубица Милутиновић,с.р.**